

[Poul Hansen (Svendborg).]

tige breve, vil hurtigt vænne sig til en ny grænse. Det er mest forretningsfolk, der afsender de tungere breve, og deres postekspeditører i personalet vil snart få håndlaget, så de kan skelne de enkelte breve, der måtte være overvægtige. Det er jeg som gammel kontormand ganske overbevist om.

Jeg må altså erkende, at de foreslåede ændringer i postloven er velbegrundede, og jeg kan anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det udvalg, som det sikkert vil være nødvendigt at nedsætte til sagens videre ekspedition her i tinget.

N. Chr. Christensen: Det lovforslag, der foreligger her, er jo, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) sagde, udtryk for, dels at postvæsenet fattes penge, dels at der skal fremskaffes flere midler til staten. Det sidste er naturligvis påskønnelsesværdigt, hvis der er et sagligt grundlag for det, og hvis der herigennem virkelig kan opnås noget, som ikke rammer vilkårligt. Imidlertid tør man vel sige, at der aldrig nogensinde før er foretaget en ændring i postloven, som så ensidigt tager sigte på en ganske bestemt del af postvæsenets kunder, ganske vist en meget stor del, pressen.

Lovforslaget tænkes at skulle indbringe 11 mill. kr. Den ene million skulle indbringes ved at nedsætte vægtgrænsen for breve fra 50 til 20 g. De betænkeligheder, vi tidligere har givet udtryk for med hensyn hertil, er ikke blevet mindre. De fleste breve vejer omkring 20—25 g, og det vil være meget svært, og der skal sættes et stort eftervejningsapparat i gang, for at få denne ændring gennemført på en måde, så det virkelig kommer til at give postvæsenet penge. Jeg erkender imidlertid, at der kan være anledning til, at der på dette område sker en ændring, og der kan vel være grund til, at vi i det udvalg, som bliver nedsat vedrørende dette lovforslag, drøfter denne ændring.

Jeg vil her gerne give udtryk for, at jeg er meget mere tilhænger af, at vi får en ensartet landsporto i stedet for den opdeling, der finder sted, og hvorved en fjerdedel af landets befolkning har billigere brevporto end andre. Det er muligt, at der heroven i købet kan være flere penge at hente til at styrke postvæsenets økonomi med.

Men det er jo ikke den del af forslaget, der er flest penge i, det er den del, der omfatter avisporto, og her må det siges: at der tages en ordentlig bid. Det drejer sig, hvis jeg må foretage en lille sammenligning, om 5 kategorier indenfor den del af avisporto, som postvæsenet opkræver.

Der er for det første nummerporto, d. v. s. portoen for udbringning af aviser. Den skal stige fra 1,8 øre til 3 øre. Det er en stigning på 60 pct. Overvægtsporto skal stige fra 3 øre til 4 øre, det er 33 pct.; abonnementsporto fra 45 øre til 80 øre, det er 90 pct.; anmeldelsesporto fra 15 øre til 30 øre, det er 100 pct. Udgiwerkorsbånd stiger derimod kun fra 8 øre til 10 øre, det er 25 pct. Jeg gør opmærksom på, at den opstilling, der her har fundet sted, er af en sådan art, at den begunstiger de meget store blade og navnlig rammer de mellemstore blade i provinsen.

Nu siger den højtærede minister og den ærede socialdemokratiske ordfører, at der på dette område ikke er sket noget siden 1952, og at det er på tide, at der sker en ændring. Jeg vil ikke afvise, at vi i et udvalg kan se på forslaget, som iøvrigt kun er en gentagelse af tidligere mislykkede attentater på aviserne eller vel rigtigere sagt på avisernes læsere. For det kan vel ikke være meningen, at pressen både skal tage de store lønforhøjelser og en eventuel forhøjelse på distribueringen, uden at udgiftstigningen kan føres videre til avisernes købere? Jeg ved ganske vist, at der indenfor den høje regering har været tanker om, at man nu simpelthen kunne stoppe priserne, men man kan vel ikke lade staten gå i spidsen med hensyn til at forhøje priserne og så forhindre, at disse priser slår igennem,